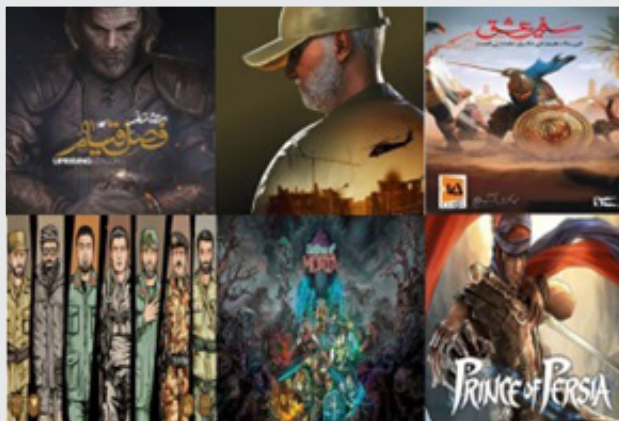

بررسی ماده (۱۴) لایحه الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۳) و پیشنهادهای الحاقی جدید

لله الحمد لله الرحمن الرحيم

تاریخ انتشار:
۱۴۰۲/۶/۱۲

شماره مسلسل: ۱۹۳۴۷
کد موضوعی: ۳۷۰

مرکز پژوهش‌های
مجلس شورای اسلامی

عنوان گزارش:

بررسی ماده (۱۴) لایحه الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات
مالی دولت (۳) و پیشنهاد‌های الحاقی جدید

نام دفتر:

مطالعات فرهنگ و آموزش (گروه فرهنگ عمومی، هنر و صنایع خلاق)

تهیه و تدوین:

ابراهیم غلامپور آهنگر

اظهار نظر کنندگان:

امین‌اله پاک‌نژاد (مطالعات حقوقی)، امیرحسین بامتی طوسی (مطالعات حقوقی)، مهدی سرمست
شوشتری (مطالعات بخش عمومی)، محمدحسین معماریان (مطالعات بخش عمومی)

ناظران علمی:

رضا مستمع، موسی بیات

ویراستار ادبی:

زهره عطاردی

طراح گرافیک:

سیده فاطمه ابوطالبی

واژه‌های کلیدی:

۱. بازی‌های رایانه‌ای

۲. واردات

۳. مقررات مالی

۴. درآمد گمرکی

۵. فرهنگ و هنر

۶. حمایت از فرهنگ

فهرست مطالب

۶	چکیده.....
۷	خلاصه مدیریتی.....
۸	مقدمه.....
۹	ارزیابی ماده (۱۴).....
۱۱	پیشنهادهایی برای الحاق به لایحه.....
۱۴	منابع و مأخذ.....

بررسی ماده (۱۴) لایحه الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۳) و پیشنهادهای الحاقی جدید

چکیده

یکی از موضوعات مربوط به بخش فرهنگ عمومی و هنر که در لایحه سومین الحاقیه به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت ذیل ماده (۱۴) آمده، موضوع اخذ عوارض از بازی‌های خارجی قابل نصب در رایانه، تلفن‌های همراه و پیشانه بازی (کنسول) است. این ماده به عنوان یک ردیف درآمدی در قوانین بودجه سنواتی برای وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در نظر گرفته می‌شود، تا اینکه به عنوان بند «ی» تبصره «۶» در قانون بودجه ۱۴۰۱، مورد توجه جدی‌تر قرار گرفت و شفافیت بیشتری در خصوص نحوه هزینه‌کرد بدان اضافه شد. اما بنا به دلایلی چون تغییر حامل‌های بازی، تبادلات مالی متنوع (بر خط و غیر آن) و دشواری نظارت و کنترل در فضای مجازی باعث شده این مصوبات به اجرای اثربخش منجر نشود. از آنجاکه ماده پیشنهادی هنوز مسائل سابق را دارد و غلبه کردن بر این مسائل نیازمند حمایت و همکاری سایر متولیان حوزه‌های مرتبط با بازی‌های رایانه‌ای با وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است، پیشنهاد می‌شود در کنار این وزارتخانه، وزارتخانه‌های امور اقتصاد و دارایی و ارتباطات و فناوری اطلاعات نیز در متن لایحه مزبور برای شناسایی مراکز عرضه و اخذ مالیات قرار گیرند. همچنین با توجه به اینکه از فرصت فراهم آمده در لایحه برای تنظیم‌گری مالی دولت در بخش فرهنگ و هنر بهره بیشتری به دست آید، پیشنهادهایی نیز در خصوص اخذ عوارض از واردات کالاها و محصولات فرهنگی و صنایع دستی؛ هدایت بخشی از درآمدهای مالیاتی به سمت حمایت از زیرساخت‌های فرهنگی؛ مسئولیت فرهنگی نهادها و دستگاه‌های غیر فرهنگی و نیز حمایت از فرهنگ ایثار، جهاد، مقاومت و شهادت ارائه می‌شود.

بیان / شرح مسئله

ماده (۱۴) لایحه «الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۳)» به موضوع اخذ عوارض از بازی های خارجی قابل نصب در رایانه، تلفن های همراه و پیشانه بازی (کنسول) اختصاص دارد. موضوع این ماده پیشتر و در قوانین بودجه سال های گذشته به عنوان یکی از محل های درآمدی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مورد توجه تنظیم کنندگان قانون بودجه قرار داشته است. تا اینکه به عنوان بند «ی» تبصره «۶» در قانون بودجه ۱۴۰۱، مورد توجه جدی تر قرار گرفته و شفافیت بیشتری در خصوص نحوه هزینه کرد بدان اضافه شد.

اما بنا به دلایل زیر این مصوبات به نتیجه اثر بخشی نرسیدند:

- فقدان هر گونه اطلاعات مالی از عرضه کنندگان بازی های خارجی قابل نصب در رایانه تلفن همراه و ... در بنیاد ملی بازی های رایانه ای،
- تغییر حامل های بازی از ابزار های سخت به سمت پایگاه های اینترنتی عرضه بازی ها،
- تبادلات مالی متنوع (بر خط و غیر آن) و وجود رمزارز ها به عنوان شکل جدید مبادلات،
- دشواری نظارت و کنترل بر بسیاری از بازی های رایانه ای که در بستر فضای مجازی ارائه می شود،
- مخفی نگه داشتن و استفاده از شرکت های میانجی توسط فروشندگان بازی های رایانه ای در سیستم های پرداخت بر خط،
- محدودیت های موجود در برخی کشورها، بر مبنای قوانین حفاظت از حریم خصوصی برای فروشندگان و تأمین کنندگان خدمات اینترنتی در مورد افشای اطلاعات آنها (نظیر گردش مالی).

نقطه نظرات / یافته های کلیدی

بنابر این غلبه کردن بر این مسائل نیازمند حمایت و همکاری سایر متولیان حوزه های مرتبط با بازی های رایانه ای با وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است. از این رو، پیشنهاد می شود وزارت اقتصاد و امور دارایی و وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات نیز در متن لایحه در کنار وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای کمک به شناسایی مراکز و پایگاه های عرضه و انتشار بازی ها و تقویت ساز و کار اخذ مالیات قرار گیرند. همچنین با توجه به اینکه مواد مربوط به بخش فرهنگ و هنر در این لایحه چندان مورد توجه قرار نگرفته، از فرصت فراهم آمده لایحه به منظور تنظیم گری مالی دولت بهره بیشتری برای این بخش به دست آید،

پیشنهاد‌های که برگرفته از قوانین بودجه چند سال اخیر است، ارائه می‌شود؛

پیشنهاد راهکار تقنینی، نظارتی یا سیاستی

➤ اخذ عوارض از واردات کالاها و محصولات فرهنگی و صنایع دستی (با تکلیف دولت برای اخذ

عوارض بیشتر از واردات کالاها و محصولات فرهنگی و صنایع دستی)؛

➤ هدایت بخشی از درآمدهای مالیاتی به سمت حمایت از زیرساخت‌های فرهنگی (گستراندن

حوزه هزینه‌های قابل قبول مالیاتی در خصوص وجوه و هزینه‌هایی که توسط اشخاص حقیقی

و حقوقی به منظور احداث، تکمیل، تجهیز مجتمع‌های فرهنگی و فرهنگ‌سراها پرداخت

می‌شود)؛

➤ مسئولیت فرهنگی نهادها و دستگاه‌های غیر فرهنگی (با مجاز کردن شرکت‌های دولتی،

بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی سودده وابسته به دولت برای اختصاص ۱٪ از اعتبارات هزینه‌ای

خود برای هم‌افزایی و ارتقای فعالیت‌ها و تولیدات فرهنگی)؛

➤ حمایت از فرهنگ ایثار، جهاد، مقاومت و شهادت (با اجازه دادن به کلیه دستگاه‌های اجرایی

برای اختصاص حداقل یک درصد (۱٪) از اعتبارات هزینه‌ای خود برای ترویج و توسعه فرهنگ

ایثار و جهاد، اردوهای زیارتی و راهیان نور و پیشرفت و گردهمایی‌ها و یادواره‌های شهدا).

مقدمه

ضرورت‌های مربوط به تنظیم مقررات مالی دولت باعث شده تا سومین الحاقیه به قانون

تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت به صورت لایحه به مجلس شورای اسلامی ارائه شود.

با توجه به اینکه مبنای تدوین لایحه اخیر غالباً براساس تبصره‌های قوانین بودجه است،

یکی از موضوعاتی که مربوط به بخش فرهنگ عمومی و هنر می‌باشد ذیل ماده (۱۴)

آمده است. در این گزارش ضمن ارزیابی این ماده، پیشنهادهایی نیز پیرامون حوزه‌های

فرهنگ عمومی، هنر و صنایع خلاق ارائه خواهد شد.

درج احکام دائمی و یا دارای ماهیت غیربودجه‌ای در لوایح بودجه سالیانه، به جهت عدم

اجرای فرایند رسیدگی که در خصوص سایر قوانین در مجلس اجرا می‌شود و به تعبیر

دقیق‌تر، سرعت بخشی به فرایند تصویب احکام و مفاد مدنظر، دارای سابقه‌ای طولانی

در نظام قانونگذاری کشور است. این رویه منجر به تولید تبصره‌های دائمی بودجه شد و

شاهد تصویب قانونی با عنوان قانون اصلاح تبصره «۷۲» دائمی قانون بودجه اصلاحی

سال ۱۳۵۲ و بودجه سال ۱۳۵۳ کل کشور مصوب ۱۳۷۹/۱۱/۳۰ بوده ایم.

مجلس برای اصلاح این رویه، اقدام به تصویب قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب سال ۱۳۸۰ به عنوان قانون آزمایشی و قانون الحاق مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۱) مصوب سال ۱۳۸۴ و قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) مصوب سال ۱۳۹۳ کرد.

لایحه الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۳) در تاریخ ۱۴۰۱/۱۱/۱۶ جهت بررسی و تصویب به مجلس ارسال شده است. با توجه به اصل شصت و پنجم قانون اساسی و بند «۳» ماده (۱۳۱) قانون آیین نامه داخلی مجلس، لایحه الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۳) باید دارای موادی متناسب با موضوع و عنوان لایحه باشد. بنابراین، احکام مندرج در این لایحه باید اولاً، واجد جنبه مالی باشند و ثانیاً، ماهیت بودجه ای نداشته باشند (رویکرد تنظیم گرانه مالی داشته باشد). در ادامه و بر این مبنا ماده (۱۴) این لایحه مورد ارزیابی قرار خواهد گرفت.

|| ارزیابی ماده (۱۴) ||

ماده (۱۴) لایحه «الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۳)» که به موضوع اخذ عوارض از بازی های خارجی قابل نصب در رایانه، تلفن های همراه و پیشانه بازی (کنسول) اشاره دارد، به شرح زیر است:

ماده (۱۴) - سازمان امور مالیاتی کشور با همکاری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی موظف است از عرضه کنندگان انواع بازی های خارجی قابل نصب در رایانه، تلفن های همراه و پیشانه بازی (کنسول) عوارضی معادل ده درصد (۱۰٪) قیمت فروش را اخذ و به حساب درآمد عمومی نزد خزانه داری کل کشور واریز نماید. وجوه حاصله در اختیار وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (بنیاد ملی بازی های رایانه ای) قرار می گیرد تا مطابق قوانین بودجه سنواتی و پس از مبادله موافقت نامه با سازمان برنامه و بودجه کشور، صرف حمایت از توسعه بازی های تولید داخل شود.

موضوع این ماده پیشتر و در قوانین بودجه سال های گذشته به عنوان یکی از محل های درآمدی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مورد توجه تنظیم کنندگان قانون بودجه قرار داشته است. تا اینکه به عنوان بند «ی» تبصره «۶» در قانون بودجه ۱۴۰۱، مورد توجه جدی تر قرار گرفته و شفافیت بیشتری در خصوص نحوه هزینه کرد بدان اضافه شد.

اشکال اساسی موضوع این ماده در سنوات گذشته این بوده که در محدوده رسیدگی های مرتبط با

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و با توجه به اینکه بنیاد ملی بازی‌های رایانه‌ای فاقد اطلاعات مالی از عرضه‌کنندگان بازی‌های خارجی قابل نصب در رایانه تلفن همراه و ... می‌باشد و در متن مصوبه مذکور هم سازوکار مشخصی جهت اجرای آن تدوین نشده و نتیجه روشنی برای درآمدزایی به‌دست نیامده است.^۱

بخش عمده‌ای از علل ناکارآمدی هدف این بند از قانون بودجه را می‌توان به موارد زیر مرتبط دانست:

- حامل‌های بازی از ابزارهای سخت به سمت سکوها و پایگاه‌های اینترنتی عرضه بازی‌ها تغییر کرده‌اند،
- تبادلات مالی متنوع (بر خط و غیر آن) و رمزارزها به عنوان شکل جدید مبادلات ظاهر شده‌اند،
- دشواری نظارت و کنترل بر بسیاری از بازی‌های رایانه‌ای که در فضای مجازی ارائه می‌شوند،
- عموماً فروشندگان بازی‌های رایانه‌ای در سیستم‌های پرداخت آنلاین می‌توانند هویت خود را مخفی نگه دارند و یا از شرکت‌های میانجی استفاده کنند،
- در برخی کشورها، قوانین حفاظت از حریم خصوصی برای فروشندگان و تأمین‌کنندگان خدمات اینترنتی وجود دارد که در مورد افشای اطلاعات شخصی آنها محدودیت قائل می‌شوند.

فائق آمدن بر چنین مسائلی برای دستگاهی که متولی بازی‌های رایانه‌ای است، به‌تنهایی بسیار دشوار است. چرا که این امر علاوه بر بُعد اخذ عوارض از طریق سازمان امور مالیاتی کشور با همکاری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، نیازمند احصا و شناسایی عرضه‌کنندگان این بازی‌ها و تبادلات مالی میان دست‌اندرکاران آنهاست. از این رو برای اینکه سازوکار اجرایی در این لایحه مؤثرتر باشد، متن لایحه به شرح زیر اصلاح شود:

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی موظف است با همکاری وزارت اقتصاد و امور دارایی و وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات عرضه‌کنندگان انواع بازی‌های خارجی قابل نصب در رایانه، تلفن‌های همراه و پیشانه بازی (کنسول)^۲ را شناسایی و در اختیار سازمان امور مالیاتی کشور قرار دهد تا این سازمان عوارضی معادل ده درصد (۱۰٪) قیمت فروش را اخذ و به حساب درآمد عمومی نزد خزانه‌داری کل کشور واریز نماید. ۱۰۰ درصد وجوه حاصله در اختیار وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (بنیاد ملی بازی‌های رایانه‌ای) قرار می‌گیرد تا مطابق قوانین بودجه سنواتی و پس از مبادله موافقت‌نامه با سازمان برنامه و بودجه کشور، صرف حمایت از توسعه بازی‌های تولید داخل شود.

پیشنهاد اصلاح
ماده (۱۴)

۱. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در نامه شماره ۱۴۰۱/۲۱۳۹۵۳ مورخ ۱۴۰۱/۰۷/۱۷ اخذ عوارض را «مستلزم همکاری سازمان امور مالیاتی کشور» اعلام کرده و درآمدی کسب نکرده بود.

۲. از حیث حقوقی، تصریح بر واژه غیرفارسی کنسول در متن ماده (۱۴)، مغایر اصل (۱۵) قانون اساسی است. از این رو استفاده از اصطلاح فارسی آن تأکید می‌شود.

پیشنهادهایی برای الحاق به لایحه

از آنجاکه مواد مربوط به بخش فرهنگ عمومی و هنر در این لایحه چندان مورد توجه قرار نگرفته، پیشنهادهای زیر که برگرفته از قوانین بودجه چند سال اخیر است، ارائه می‌شود.

پیشنهاد ۱. در خصوص اخذ عوارض از واردات کالاها و محصولات فرهنگی و صنایع دستی

دلایل توجیهی: با توجه به اینکه به راهبرد کلان نظام برای حمایت از تولیدات داخلی، همان گونه که برای بازی‌های رایانه‌ای در این لایحه (ماده ۱۴) عوارض ۱۰ درصدی در نظر گرفته شده است، برای حمایت از کالاها و محصولات فرهنگی و صنایع دستی داخلی، به نظر می‌رسد باید در خصوص واردات آن حساسیت بیشتری داشت و هزینه واردات چنین محصولاتی را به نفع تولیدکنندگان داخلی بیشتر کرد. این آورده می‌تواند با برنامه‌ریزی درست به گسترش میزان صادرات هم بیانجامد. از این رو بر مبنای بند «ک» تبصره «۹» قانون بودجه ۱۳۹۴ و با اصلاحاتی، پیشنهاد زیر ارائه می‌شود:

ماده پیشنهادی برای الحاق:

دولت مکلف است علاوه بر عوارض دریافتی برای واردات کالاها و محصولات فرهنگی و صنایع دستی، تا چهار درصد (۴٪) به تعرفه این کالاها و محصولات بیافزاید و پس از دریافت مجموع عوارض، منابع حاصله را به حساب درآمد عمومی نزد خزانه‌داری کل کشور واریز نماید. درآمد حاصله به نسبت منابع دریافتی از هر نوع کالا و محصولات فرهنگی و صنایع دستی بین وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و وزارت میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری تقسیم می‌شود، تا برای حمایت از تولیدکنندگان داخلی هزینه شود.

فهرست کالاهای مشمول این تبصره، با پیشنهاد مشترک وزارت صنعت، معدن و تجارت، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و وزارت میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری تهیه و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.

پیشنهاد ۲. در خصوص هدایت بخشی از درآمدهای مالیاتی به سمت حمایت از زیرساخت‌های فرهنگی

دلایل توجیهی: با توجه به نیازی که در سطح کشور برای توسعه زیرساخت‌های فرهنگی وجود دارد، می‌توان بخشی از سرمایه‌ها را به سمت فعالیت‌های فرهنگی و دینی سوق داد و باری از دوش دولت کاست. از این رو، می‌توان از تجربه‌ای که از قانون بودجه سال ۱۳۹۸ وجود داشته، بهره گرفت و هزینه‌هایی که از سوی اشخاص برای زیرساخت‌های فرهنگی انجام می‌شده را به عنوان هزینه‌های قابل قبول مالیاتی

مبتنی بر ماده (۱۴۷) قانون مالیات‌های مستقیم در نظر گرفت. همچنین باید توجه داشت که در ماده (۱۷۲) قانون مالیات‌های مستقیم با وجود اینکه «مراکز فرهنگی و هنری دولتی» به‌عنوان یکی از مصادیق آمده اما نامی از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در تعیین ضوابط مربوطه نیامده است؛ در حالی که وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی که متولی اصلی مراکز فرهنگی است، باید نقش اصلی در تعریف مصادیق مراکز فرهنگی و تأیید وجوه کمک‌هزینه به این مراکز می‌داشت. از این رو این حکم می‌تواند انگیزه مناسبی برای بخش‌های خارج از دولت باشد تا مشارکت مؤثرتری در توسعه زیرساخت‌های فرهنگی داشته باشند و در پیشبرد عدالت دسترسی همگانی به فضاهای فرهنگی کمک‌حال وزارتخانه مذکور باشند. بنابراین مبتنی بر سوابق موجود در بند «د» تبصره «۱۰» قانون بودجه ۱۳۹۸ به‌عنوان حکم دائمی و ماده جدید الحاقی به‌شرح زیر پیشنهاد می‌شود:

ماده پیشنهادی برای الحاق:

وجوه و هزینه‌هایی که توسط اشخاص حقیقی و حقوقی به‌منظور احداث، تکمیل، تجهیز مجموعه‌های فرهنگی-هنری و فرهنگ‌سراها دولتی و عمومی پرداخت می‌شود، با تأیید وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به‌عنوان هزینه‌های قابل قبول مالیاتی تلقی می‌شود.

پیشنهاد ۳. در خصوص مسئولیت فرهنگی نهادها و دستگاه‌های غیر فرهنگی

دلایل توجیهی: با توجه به اهمیت فعالیت‌های فرهنگی و پویایی آن در سطح جامعه نهادها و دستگاه‌های غیر فرهنگی نیز موظفند که در این موضوع فرابخشی تأثیرگذار بر حیات اجتماعی مشارکت داشته باشند. حداقل مطالبه این است که کارکنان چنین نهادها و دستگاه‌هایی از ثمرات فعالیت‌ها و تولیدات فرهنگی بهره‌مند شوند تا از این مسیر به معیشت هنرمندان و فعالان فرهنگی هم کمک شود. مشارکت حمایتی نهادها و دستگاه‌های غیر فرهنگی در عرصه فرهنگ می‌تواند این اثرات را به‌همراه داشته باشد که آنها در تصمیمات و برنامه‌های خرد و کلان به امر فرهنگ هم توجه کرده و در فعالیت‌ها و طرح‌های اجرایی‌شان خود در پی تدوین پیوست‌های فرهنگی باشند. از این جهت، پیشنهاد می‌شود بند «ه» تبصره «۹» قانون بودجه سال ۱۴۰۲ به‌صورت یک حکم دائمی در لایحه پیش‌رو لحاظ شود.

ماده پیشنهادی برای الحاق:

در راستای ارتقای اخلاق و فرهنگ اسلامی، شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت که از بودجه عمومی اعتبار دریافت می‌کنند مجازند یک درصد (۱٪) از هزینه‌های خود را برای هم‌افزایی و ارتقای فعالیت‌ها و تولیدات فرهنگی از قبیل موضوعات قرآنی، نمایشی، جوانی جمعیت، مطبوعاتی، رسانه‌های نوین، نشر و کتاب و تولید محتوای فرهنگی فاخر فارسی در فضای مجازی و گردشگری، توسعه و آموزش سواد رسانه‌ای اختصاص دهند.

آیین‌نامه اجرایی این ماده توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با همکاری وزارتخانه‌های میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری و امور اقتصادی و دارایی و سازمان‌های برنامه و بودجه کشور و سازمان تبلیغات اسلامی و مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه تهیه می‌شود و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.

پیشنهاد ۴. در خصوص حمایت از فرهنگ ایثار، جهاد، مقاومت و شهادت

دلایل توجیهی: پایه‌های نظام جمهوری اسلامی بر فرهنگ ایثار، جهاد، مقاومت و شهادت استوار است. از این‌رو وظیفه ذاتی متولیان در کشور این است که در بسط و گسترش این ارزش‌ها مشارکت گسترده‌تری داشته باشند. بنابراین برای اینکه این وظیفه تثبیت و قوام بیشتری داشته باشد، پیشنهاد می‌شود بند «و» تبصره «۹» قانون بودجه سال ۱۴۰۲ به صورت یک ماده قانونی دائمی درآید.

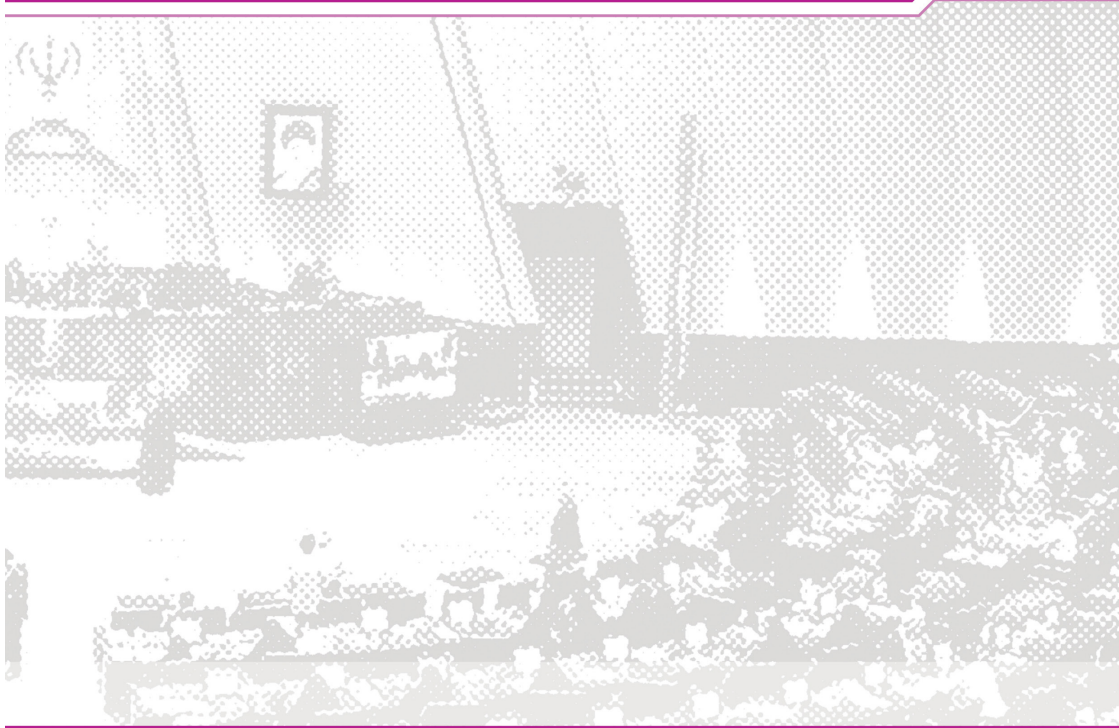
ماده پیشنهادی برای الحاق:

به منظور توسعه و ترویج فرهنگ ایثار، شهادت و یکپارچه‌سازی حکمرانی در ترویج و همچنین بسط و گسترش مفهوم ایثار، جهاد، مقاومت و شهادت به عنوان سبک زندگی فاخر و مشارکت دستگاه‌ها در این امر خطیر، کلیه دستگاه‌های اجرایی که از بودجه عمومی اعتبار دریافت می‌کنند مجازند، حداقل یک درصد (۱٪) از اعتبارات هزینه‌ای (برای شرکت‌های دولتی اعم از مستلزم ذکر نام یا تصریح نام و توسعه‌ای از بودجه جاری) خود را (به استثنای فصول جبران خدمت کارکنان، یارانه و رفاه اجتماعی) برای ترویج و توسعه فرهنگ ایثار و جهاد، اردوهای زیارتی و راهیان نور و پیشرفت و گردهمایی‌ها و یادواره‌های شهدا مطابق آیین‌نامه اجرایی که توسط شورای عالی ترویج فرهنگ ایثار و شهادت تهیه و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد، هزینه نمایند.

منابع و مآخذ

۱. قوانین بودجه سال‌های ۱۳۹۳ تا ۱۴۰۲.
۲. قانون مالیات‌های مستقیم، مصوب ۱۳۹۴.
۳. قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور (مصوب ۱۳۹۶/۰۱/۱۶).

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی

تهران، خیابان پاسداران، رویروی پارک نیاوران (ضلع جنوبی، پلاک ۸۰۲)

تلفن: ۷۵۱۸۳۰۰۰ صندوق پستی: ۱۵۸۷۵-۵۸۵۵ پست الکترونیک: mrc@majles.ir

وبسایت: rc.majles.ir